Paralelno programiranje Seminarski rad u okviru kursa Tehničko i naučno pisanje

Matematički fakultet

Aleksandar Đukić Iva Minić mi22153@alas.matf.bg.ac.rs email Marija Zrnić Luka Mitrović

mi22092@alas.matf.bg.ac.rsemail

13. novembar 2022.

Sažetak

Ovde ide tekst ovde ide tekst

Sadržaj

1	Uvo	od	2
2	Istorija		
	2.1	Istorija paralelne obrade	2
	2.2	Istorija paralelnog programiranja	4
3	Primeri		
	3.1	Primer 1 - Preuzimanje sadržaja u pozadini	;
	3.2	Primer 2 - Broj prostih brojeva u listi	;
	3.3	Poređenje performansi	4
4	Zaključak		ţ
Li	Literatura		

1 Uvod

Ovde ide tekst ovde i

2 Istorija

Da bi se pričalo o istoriji paralelnog programiranja, potrebno je prvo pričati o istoriji paralelne obrade.

2.1 Istorija paralelne obrade

Koreni paralelne obrade nalaze se u 1950-im godinama. Dva zaposlena iz IBM (en. International Business Machines Corporation), Džon Kok i Daniel Slotnik, prvi put diskutuju paralelizam u radu koji su zajedno objavili 1958 [1]. Tokom narednih godina, razne firme počinju rad na razvoju mašina sposobnih za paralelnu obradu. 1962, korporacija Burroughs proizvodi D825 Modular Data Processing System — računar razvijen za rad u vojnom okruženju [2]. Zbog njegove namene, on radi po principu SMP (eng. symmetric multiprocessing ili shared-memory multiprocessing) - dva ili više procesora su povezana na zajedničku memoriju, i kontroliše ih isti operativni sistem. U slučaju D825, koriste se 4 centralne procesorske jedinice, koje imaju pristup do 16 modula memorije [2]. D825 se smatra prvim pravim multiprocesorskim računarom [3].

Na Spring Joint konferenciji Američke federacije društva za obrađivanje podataka (eng. American Federation of Information Processing Societies, AFIPS), održane 1967, Daniel Slotnik i Džin Amdal debatovali su o paralelnoj obradi [4]. U ovoj debati nastaje Amdalov zakon ili Amdalov argument, koji opisuje granicu efikasnosti paralelne obrade. Ovaj zakon će se često koristiti da bi se predvidila efikasnost i vreme izvršavanja paralelizovanog programa.

Priča o računarskim sistemima sa raspodeljenom memorijom (eng. distributed memory) započinje 1960-ih, ali se prvi takav računar pojavljuje tek 1983[5]. The Cosmic Cube od instituta Caltech sadrži 64 procesora koji istovremeno rade na jednom problemu, i međusobno komuniciraju tako što jedan drugome šalju poruke[6].

2.2 Istorija paralelnog programiranja

Uz razvoj paralelne obrade, počeo je da se pojavljuje veliki broj interfejsa koji su se do 1990-ih ujedinili u nekoliko standarda. 1992. održana je radionica na temu standarda za razmenu poruka u okruženju sa raspodeljenom memorijom (eng. Standards for Message-Passing in a Distributed Memory Environment) [7], na kojoj je započet razvoj standarda koji će se 1994. objaviti pod nazivom MPI (eng. Message Passing Interface). Naknadno su objavljeni standardi MPI 2.0 (1996), MPI 3.0 (2012) i MPI 4.0 (2021)[8].

Sa druge strane, za programiranje u SMP okruženju, OpenMP ARB (Architecture Review Board) objavljuje prve specifikacije interfejsa OpenMP 1.0 za Fortran u 1997, a sledeće godine i standard za C/C++. Nakon toga, objavljene su i verzije OpenMP 2.0 (2007), 3.0 (2008), 4.0 (2013) i 5.2 (2021), koji se koristi danas[9].

3 Primeri

Danas većina programskih jezika podržava paralelno programiranje, ali, radi jednostavnosti i čitljivosti, koristićemo programski jezik Python. Uz Python standardnu biblioteku dolazi i modul *multiprocessing*, koji omogućava paralelno pokretanje više procesa.

3.1 Primer 1 - Preuzimanje sadržaja u pozadini

Jedna od najčešćih upotreba paralelnog programiranja je izvršavanje neke operacije u pozadini, dok glavni program nesmetano nastavlja sa radom.

U ovom primeru prikazan je program koji kreira novi proces, i pomoću njega preuzima prvih 20 cifara broja pi sa određene internet adrese i ispisuje ih. Za to vreme glavni proces nastavlja normalno sa radom.

```
p = multiprocessing.Process(target=download_pi)
p.start()
while (True):
    print("Glavni proces...")
    time.sleep(0.5)
```

U prvoj liniji koda kreira se proces p - objekat klase Process. Kao argument šaljemo naziv procedure koju proces treba da izvrši. I konačno ga pokrećemo metodom start (). Program neće čekati da se izvršavanje okonča, nego će nastaviti normalnim tokom. U naredne 3 linije nalazi se petlja koja će da ispisuje određeni tekst na svakih pola sekunde. Ovaj deo postavljen je kako bi prikazao da se procesi izvršavaju paralelno.

Definicija procedure download pi koju proces izvršava:

Rezultat pokretanja celog programa:

```
Glavni proces...
Glavni proces...
Prvih 20 cifara broja pi: 31415926535897932384
Glavni proces...
```

Vidimo da je paralelizacija uspela, jer bi se u suprotnom prvo završilo izvršavanje procedure download_pi, pa tek onda program nastavio s radom.

3.2 Primer 2 - Broj prostih brojeva u listi

Nekada je za jedan problem potrebno pokrenuti više procesa. To su obično izuzetno zahtevne komputacije, kao što je, na primer, kriptografija ili kompresija velike količine podataka, ili kompilacija koda. Iako možemo pokrenuti više procesa pojedinačno (slično prethodnom primeru), multiprocessing pruža mogućnost korišćenja klase Pool.

Pool predstavlja skup procesa koji će izvršavati isti zadatak. Prilikom inicijalizacije, potrebno je proslediti samo broj procesa, koji ne može biti veći od broja jezgara na procesoru.

U ovom primeru prikazan je program koji izračunava broj prostih brojeva u nekoj listi brojeva.

```
pool = multiprocessing.Pool(processes=4)
nums_list = generate_list(15000, 9, 12)
nums_list = chunks(nums_list, 4)
print(sum(pool.map(count_primes, nums_list)))
```

U prvoj liniji kreiramo pool, koji će sadržati 4 procesa. Dalje, generišemo listu nums_list (pomoću procedure generate_list), koja će sadržati 15000 nasumičnih brojeva u intervalu $\left\lceil 10^9, 10^{12} \right\rceil$.

S obzirom da se, pri kreiranju procesa, oni "odvajaju" od glavne memorije programa, potrebno je proslediti im podatke na kojima će vršiti komputacije. Da bi program bio što efikasniji, treba podeliti podatke na približno jednake delove. Delova bi trebalo biti onoliko koliko i procesa. U ovom slučaju, koristićemo proceduru chunks, koja će listu podeliti na 4 približno jednaka dela, i vratiti novu listu koja sadrži te 4 podliste.

U poslednjoj liniji koristimo metodu map(), i prosleđujemo joj proceduru count_primes i listu nums_list. Ova metoda će u svakom procesu (koji se nalazi unutar skupa pool) pozvati proceduru count_primes, dok će kao argument proslediti jedan od elemenata liste nums_list, odnosno jedan od one 4 podliste. Nakon što svaki od procesa okonča izvršavanje, upisaće rezultat koji dobije u novu listu, koja će imati isto onoliko elemenata koliko i nums_list, odnosno 4. Procedura sum sabraće sve elemente novodobijene liste, a print () će dobijeni zbir ispisati.

Procedura count primes definisana je na sledeći način:

```
def count_primes(lst):
    res = 0
    for x in lst:
        if is_prime(x):
            res += 1
    return res
```

Za argument prima listu brojeva. Zatim prolazi kroz datu listu, i za svaki broj proverava da li je prost pomoću procedure is_prime. Ako je broj prost, promenljiva res, koja predstavlja broj prostih brojeva u listi, povećava svoju vrednost za 1.

Ovako je definisana procedura is $_$ prime:

```
def is_prime(n):
    if n == 1 or n == 2:
        return True
    for i in range(2, math.ceil(math.sqrt(n))):
        if n % i == 0:
            return False
    return True
```

Jedini parametar je broj n koji se testira. Zatim, za svaki ceo broj i u intervalu $[2, \lceil \sqrt{n} \rceil]$, proveramo da li je ostatak pri deljenju n sa i jednak nuli. Ako jeste, to znači da n nije prost broj, i procedura vraća vrednost False. Ako procedura dođe do kraja, a ne vrati False, to znači da delilac nije pronađen, te da je broj n prost broj.

3.3 Poređenje performansi

Sada ćemo testirati efikasnost paralelnog programiranja. Za to ćemo iskoristiti poslednji primer - brojanje prostih brojeva u listi. Uporedićemo

vreme izvršavanja sa 1, 2, 4, 8 i 12 paralelnih procesa.

Da bi merili vreme izvršavanja, potrebna je samo jedna mala izmena u kodu. Pomoću metode time.time(), sačuvaćemo vremenski trenutak pre početka izvršavanja glavnog zadatka. Zatim to isto uraditi i tačno nakon izvršenja. Razlika ta dva vremenska trenutna predstavlja vreme izvršavanja zadatka.

```
start = time.time()
print(sum(pool.map(count_primes, nums_list)))
print(time.time() - start)
```

Za 5000 nasumičnih brojeva u intervalu $\left[10^9,10^{12}\right],$ i 4 procesa koja izvršavaju zadatak, rezultat je sledeći:

```
203
6.540586948394775
```

Vreme je prikazano u sekundama.

Ovde ću ubaciti sliku sutra ili prekosutra. I još nešto malo treba da dodam, zaboravio sam šta.

4 Zaključak

Ovde pišem zaključak. Ovde pišem zaključak.

Literatura

- [1] G. V. Wilson. The History of the Development of Parallel Computing. CS Dept. NSF-Supported Education Infrastructure Project, 1994. online at: https://ei.cs.vt.edu/ history/Parallel.html
- J. P. Anderson, S. A. Hoffman, J. Shifman, and R. J. Williams. D825
 A Multiple-Computer System For Command & Control. Burroughs Corporation, Pennsylvania, 1962.
- P. H. Enslow Jr. Multiprocessor Organization A Survey. School of Information and Computer Science, Georgia Institute of Technology, Atlanta, Georgia, USA, 1977.
- [4] Proceedings of the April 18-20, 1967, spring joint computer conference. Association for Computing Machinery, New York, NY, USA, 1967.
- [5] G. Ostrouchov. Parallel Computing on a Hypercube: An Overview of the Architecture and Some Applications. Oak Ridge National Laboratory, USA, 1987.
- [6] C. L. Seitz. The Cosmic Cube. California Institute of Technology. California, USA, 1985.
- [7] D. W. Walker. Standards For Message-Passing in a Distributed Memory Environment. Mathematical Sciences Section Oak Ridge National Laboratory, Tennessee, USA, 1992.
- [8] MPI forum, on-line at: https://www.mpi-forum.org/docs/